

*Життєвий девіз:
«Сьогодні краще ніж вчора,
завтра краще ніж
сьогодні».*

*«Дозвольте
відрекомендуватися»*

Карпенко Антон

Я - ЛЮДИНА

Я - Карпенко Антон Олександрович.

Мій життєвий девіз: *«Сьогодні краще ніж вчора, завтра краще ніж сьогодні»*. Цими словами я висловлюю свою думку про те, що жити треба так, щоб кожного дня бути кращим. Межі для саморозвитку та вдосконалення не існує, людина програє лише тоді, коли зупиняється.

«Ти знаєш, що ти людина?»

«Ти знаєш про це, чи ні?..»

В. Симоненко.

Чи ставили Ви собі подібне питання? Що взагалі для Вас значить слово людина? Скориставшись довідником, можна стверджувати: «Людина - це насамперед біологічна істота, яка наділена на відміну від інших тварин свідомістю й мовою, здатністю працювати, оцінювати навколишній світ і активно його перетворювати». Говорячи про певну людину, можна зазначити її зріст, вагу, статуру, колір очей та волосся, але чи цього досить?

На жаль, сьогодні багато уваги приділяється зовнішнім рисам людини, матеріальному становищу, але мало хто надає переваги внутрішній красі, яка робить кожну людину унікальною. Мені дуже пощастило з батьками, змалечку вони виховували мене так, щоб я ріс із вірою в Бога, з любов'ю до Батьківщини, з повагою до власного народу, родини та традицій, був вихованим і ввічливим. Я намагаюся поважати кожного, ставитися до людей так, як хочу, щоб ставилися до мене. Виховану людину можна впізнати за її ставленням до навколишнього середовища. Наша Земля – наш рідний дім і ми повинні дбати про нього. Духовна краса кожної людини відображена в моральних якостях. "Добро бачить лише серце. Найголовнішого очима не побачиш", — звучать заповітні слова Лиса з моєї улюбленої казки-притчі. Отже і я намагаюся дивитися на навколишній світ «очима серця».

«Між людиною освіченою та неосвіченою така сама різниця, як між живою і мертвою.

Мудрість — найточніша з наук»

Аристотель

Я - учень

Цей вислів, на мою думку, повністю характеризує мене як учня, бо я намагаюся вчитися завжди і всюди. Разом з однолітками пішов до школи і водночас навчався в музичній школі по класу фортепіано. Під час навчання отримував високі бали, був лідером у класі, керівником проектної групи, капітаном збірної в спортивних змаганнях, брав участь у шкільних олімпіадах та позаурочних заходах, за що маю нагороди і подяки. З дитинства мене приваблювала техніка і я відвідував гурток «Радіоелектроніки» та займався радіоспортом. Трохи пізніше захопився залізницею. Саме це стало причиною мого вступу до Люботинського професійного ліцею залізничного транспорту. В ліцеї оволодіваю професією «Слюсар з ремонту рухомого складу. Помічник машиніста електропоїзда», бо залізничник - це не лише професія, а й моє життєве покликання. На мою думку, щоб стати справжнім професіоналом своєї справи, необхідно бути всебічно розвинутою особистістю. Найбільшим здобутком за період навчання у ліцеї вважаю перемогу в обласних етапах IV та V Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді ім.Т.Шевченка та участь у фінальних етапах. За твір-роздум «Я - українець, і цим пишаюсь!» отримав перше місце в обласному етапі цього навчального року. Як переможець Всеукраїнського етапу зазначеного конкурсу маю запрошення на навчання до Київського національного університету ім.Т.Г.Шевченка. На обласному етапі XIV та XV Міжнародного конкурсу з української мови ім. П.Яцика займав другі місця. В цьому році посів перше місце на обласній олімпіаді з української мови та літератури. Також перемагав на ліцейних олімпіадах з предметів професійно-теоретичної підготовки: «Охорона праці», «Правила технічної експлуатації та інструкції», «Електротехніка». Взяв участь у Всеукраїнському літературному конкурсі «Розкрилля душі», приуроченого 85 – річчю Ліни Костенко, підготувавши творчу роботу на тему: «Жив-був народ над Прип'яттю – і зник». Чорнобильська біда у житті і творчості Л. Костенко.

Продовжую цікавитися радіоелектронікою. Так, з допомогою майстра виробничого навчання, виготовив стенд «Схема залізниць України», який сьогодні використовується при проведенні уроків.

Люблю виступати на сцені. З відзнакою закінчив музичну школу, із задоволенням співаю, граю на піаніно, читаю вірші та малюю. Також захоплююсь історією, колекціоную поштові листівки із зображенням різних міст України та світу, старовинні гроші. Серед своїх захоплень віддаю перевагу спорту. Виступаю на спортивних змаганнях в ліцеї, займаюся велоспортом.

*«І все на світі треба пережити.
І кожен фініш – це, по суті старт.
І наперед не треба ворожити.
І за минулим плакати не варт»*

Л.Костенко

Я - ДРУГ

*«Дружба – найбільше для життя,
оскільки ніхто не побажає собі життя без друзів,
навіть якщо б він мав решту всіх благ».*

Звичайно ж, однією з необхідних умов для життя та духовного розвитку людини є дружба. Справжніх друзів не може бути багато. Тільки справжній друг розуміє тебе, зможе підтримати у скрутний час, що є життєво необхідним для кожного з нас. Зі своїми друзями цікаво влаштуємо дозвілля. Найбільш яскраве враження на мене справив сплав на байдарках по річці Сіверський Донець. Саме за таких умов і перевіряється справжня чоловіча дружба. Від дії кожного залежить життя всієї команди. В свою чергу, я також намагаюсь бути вірним другом і ніколи не відмовлю в допомозі та підтримці своїм товаришам. Кажуть, що «В будинку людського щастя дружба зводить стіни, а любов утворює купол» і я вірю, що стіни мого будинку витримають будь-яку негоду.

Я і мої близькі

*«Сім'я - це найважливіше, що є у світі.
Якщо у вас немає сім'ї, вважайте, що у вас немає нічого.
Сім'я - це найміцніші узи всього вашого життя.»*

Джонні Депп.

І нарешті, найголовнішим в житті кожної людини є сім'я. Це ті люди, заради яких я живу, прокидаюсь кожного ранку, яким присвячую всі перемоги. Моя сім'я невелика: батько, Олександр Іванович, за професією музикант, мати – Лариса Андріївна, яка присвятила все своє життя родині та вихованню дітей, старша сестра – Оксана, студентка.

Для мене дуже важливим є родинне тепло, батьківський дім, де завжди люблять та чекають. Яким би яскравим не було моє життя, найціннішим для мене є те, коли вся родина збирається за столом. Це стало нашою родинною традицією.

*«Я вибрав Долю собі сам.
І що зі мною не станеться –
У мене жодних претензій нема
до Долі – моєї обраниці.»*

Дякую за увагу!

